

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005253 23 Кж 2
Бања Лука, 13.02.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М.Б., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Н.М. из Д., изјављеној против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005253 23 Кв 5 од 31.01.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.02.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Б., изјављена против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005253 23 Кв 5 од 31.01.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 005253 23 Кв 5 од 31.01.2023. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор против оптуженог М.Б., који се потврђеном оптужницом Округног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТРЗ 0009342 21 2 од 24.11.2022. године, терети због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ), са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца, од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен по основу разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Истим рјешењем, одбијен је захтјев браниоца оптуженог за укидање притвора и пуштање оптуженог на слободу.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог, адвокат Н.М. из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно или непотпуно утврђеног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор оптуженом укине или замјени мјерама

забрана из члана 184.-188. ЗКП РС, те истовремено одреди и јемство или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучиње.

Испитујући побијано рјешење и спис предмета у вези са жалбеним приговорима, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да су, у поступку доношења побијаног рјешења о продужењу притвора, почињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) и и), те члана 311. став 2. у вези са чланом 196. став 6. ЗКП РС.

Наиме, према разлозима побијаног рјешења, основана сумња да је оптужени починио кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ, на начин како је то чињенично описано под тачкама 1., 2. и 3. диспозитива оптужнице, за које се терети, утврђена је потврђивањем наведене оптужнице окружног јавног тужиоца у Добоју број Т15 0 КТРЗ 0009342 21 2 од 24.11.2022. године. Тај степен сумње, као законски услов примјене мјере притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС, и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени, а детаљно образложени кроз појединачну и међусобну оцјену тих доказа, међу којима су и искази свједока С.Р. и Р.Љ. У побијаном рјешењу су дати јасни и аргументовани разлози за постојање успостављеног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Ради тога су без основа тврдње жалбе о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама.

У односу на приговоре жалбе о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС и повреди одредби члана 294. став 1. ЗКП РС, на коју повреду се позива подносилац жалбе, овај суд указује да се цитирана одредаба члана 294. став 1. ЗКП РС, односи само на везаност пресуде за оптужбу. У овој фази поступка контроле оправданости притвора, нема мјеста за тврдње о повреди објективног идентитета оптужбе и пресуде, који захтјева одредба члана 294. став 1. ЗКП РС. Наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС, супротно тврдњама жалбе, није учињена ни датим образложењем у којем се суд (непотребно) позива на наредбу о спровођењу истраге, обзиром да је у овом кривичном поступку, оптужница већ потврђена.

Нису основани приговори жалбе о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 196. став 6. ЗКП РС. Наиме, цитираном одредбом је прописано да ће суд одржати рочиште односно сједницу вијећа по приједлогу оптуженог или браниоца за укидање притвора, само ако је тај приједлог заснован на новим чињеницама. У погледу приједлога браниоца оптуженог за укидање притвора уз приједлог за одређивање мјера забрана или јемства од 30.01.2023. године, у побијаном рјешењу су дати разлози, са закључком да се не ради о новим доказима, већ доказима које је одбрана истицала на рочишту за изјашњење по приједлогу за одређивање притвора. Тиме су, супротно тврдњама жалбе, дати разлози у погледу наведеног приједлога браниоца оптуженог за примјену блажих мјера, укључујући и јемство.

Надаље, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност закључка и образложења за постојање притворског разлога из одредбе члана 197 став 1. тачка а) ЗКП РС.

Наиме, правилно се у побијаном рјешењу цијене и образлажу околности да је оптужени лишен слободе по међународној потјерници у Републици Аустрији, а потом екстрадиран у Босну и Херцеговину. Правилно се цијени и образлаже да у иностранству има породицу, а да у Босни и Херцеговини има пријављено пребивалиште на адреси (у Оџаку) на којој не живи, а које чињенице ни жалба не оспорава. У повезаности са наведеним и тежином кривичног дјела за које се терети, са аспекта законом прописане казне затвора, правилно првостепени суд у тим околностима налази постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, и о томе даје ваљано образложење (страна 2. пасус 4).

Цијенећи наведено, жалбеним приговорима не може се оспорити правилност чињеничних утврђења и тиме закључак побијаног рјешења да, у конкретном случају, и даље егзистира притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић